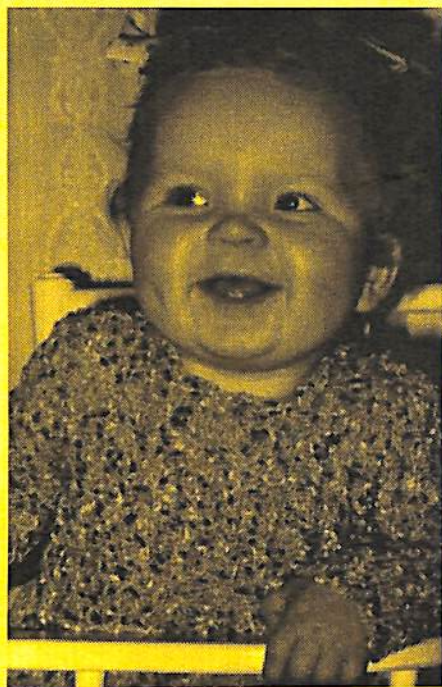

K Ä K

1/99

Osakuntanuorison kevättriemua

Pääkirjoitus

Purot juoksevat, räystäät tippuvat, pajunkissat naukuvat ja hiirenkorvat vikisevät. Muita varmoja kevään merkkejä on pienen mutta keltaisen KÄKemme lehahtaminen lentoon. Kämpälissäsi pitelemäsi KÄK on ensitekele, jonka parissa hiukan jakautuneeksi itsensä tunteva emäntä-päätöimittaja on viettänyt keväisiä iltoja löytäen tietokonerakkineestaan ihmeellisiä toimintoja. Kiitokset kirjoittajille, joiden joukosta huomaisin erityisesti esikoiskirjailijamme Timo Suutarisen.

Osakunnan kevät on lopuillaan. Näemme kesäpäivillä Lieksassa 30.7. – 1.8. 1999. Siellä meitä odottavat jylhä luonto sekä kaikenmoiset tapahtumat kuten Vaskiviikot. Luvassa lippuja tilaisuuksiin ja hauskanpitoa; hyttysiä ja sen semmoista ei nyt kannata vielä ajatella...

Mit'ä parhainta kesää kaikille!

Paula Räsänen

Sisällys

Minkälaiset ihmiset osakuntasi asiosta päättävät?	2
Sari Vihinen	
Ee se vaohti mittään vuan se äkkipyssä	5
Esa Nousiainen	
Naistenkerhon kevätretki	8
Johanna Tuomala	
Viinikellari YO-kylässä	10
Sari Hyvönen	
Muutama sana...	12
Timo Suutarinen	
Neuvoja ylioppilaille	13
Paula Räsänen	

Toimituskunta:

Sari Hyvönen
Esa Nousiainen
Paula Räsänen
Timo Suutarinen
Johanna Tuomala
Sari Vihinen

Julkaisija:

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen
Osakunta ry.

*Rehtorinpellonkatu 4-6 B
20500 Turku

*puh. 02-2328391

*e-mail: sko@utu.fi

*WWW:<http://org.utu.fi/tyyala.sko>

Painopaikka:

Unipaps

Painos:

120

ISSN 0786-0317

Millaiset ihmiset osakuntasi asioista päättävät? Eli hallitusesittely

Tammikuun alussa hallituskautensa aloittanut osakunnan virkahenkilöstö ei ole välttämättä ehtinyt tulla tutuksi osakunnan jäsenille. Keitä nämä osakunnan aktiivit oikein ovat naisiaan ja miehiään? Sitä lähdin selvittämään seuraavin kysymyksin:

1. Suhteesi osakuntaan, ja kuinka kauan se on kestänyt?
2. Mihin käytät aikasi osakunnan ulkopuolella?
3. Intohimosi?
4. Pikku paheesi?
5. Parasta elämässä tällä hetkellä?
6. On vuosi 2010. Missä näet itsesi? Kuvat ovat tällä kertaa arkistomateriaalia; parikymmentä lisävuotta on saattanut vaikuttaa joidenkuiden ulkonäköön, mutta silmäkulmien pilkkeet onneksi säilyvät samoina läpi elämän.

JOHANNA NOUSIAINEN, I kuraattori

1. Liityin syksyllä '95 osakuntaan, ja tällä hetkellä tunnen olevani kuin äeti, joka paimentaa katrastaan.
2. Tjaa-a...kertonee kaiken? Noh. Käyn välillä leffassa, keilailemassa ja pelaan pingistä. Kuuntelen paljon musiikkia ja joskus käyn Prof-fassa.
3. Pop-musiikin helmet 80-luvulta ja appertinentit asiat.

4. Minä-tiedän-kaiken-asenne. Mitäs minä sanoin?
5. Kevät... Köh. ;)
6. Osakunnan juhlissa, kuten joka vuosi. Muut vieraat supattelevat selän takana, että taas toikin tuli... Ja minä vaan nauran, että nähdään ensi vuonna ja pietään hauskaa!

SARI HYVÖNEN, II kuraattori

1. Suhde on aluksi ollut kiihkeä ja intensiivinen, mutta nyt vuosikausien huvittelun jälkeen on taas pitänyt alkaa ahertaa opintojen parissa. SKO:hon liityin alkuvuodesta '94 ja nyt istun jo viidettä vuotta hallituksessa. Tällä hetkellä olen II kuraattori eli virallinen gestapo.
2. Gradu on väännön alla, muuten ulkoilen, katselen elokuvia ja nautin elämästä kaikin mahdollisin tavoin.
3. Tjaa, niiden kohteet (niin asioita kuin ihmisiäkin) tietävät kyllä sen ja tuntevat vaikutukset, mutta tarvitseeko niitä nyt kaikille julistaa.

4. Keksit, varsinkin Dominot ja sellaiset täytekeksit. Niitä voi mennä pakettillinen yhdeltä istumalta.
5. Kesä tulee ja aurinko.
6. Olen kulttuuritoimenjohtajana jollain pikkupaikkakunnalla Itä-Suomessa - aviomies, pari lasta, omakotiitalo, puutarha ja Bemari.

MIKKO KAARMELA, pääsihteeri

1. Suhteeni osakuntaan on hyvin odottava, mutta antoisa, ja on jatkunut jo kolme vuotta.
2. Tällä hetkellä käytän aikani enimmäkseen opiskeluun, mutta silloin tällöin jää aikaa työhön ja biljardiin.
3. Vaimoni.
4. Biljardi.
5. Onnistunut fysikaalisen kemian tentti (2,5).
6. Olen 34 v., kahden lapsen isä, toivottavasti valmistunut ja asun Keski-Suomessa jossain pikkukylässä pienen koulun opettajana...

MATILDA RANINEN, ulkoasiainsihteeri

1. Tulin osakuntaan mukaan viime syksynä.
2. Ulkoiluun koiran kanssa, kavereihin, pailoomiseen ja tietty lukeakin aina pitää...
3. Suklaa...hmm...ja jotain muuta...
4. Taitaapa olla taas se suklaa.
5. Oon sellasesa paikassa opiskelemassa johon olen aina halunnut (OKL, toim. huom.). En tiitä nautin vuan elämästäni.

6. Oon taide- ja draamaopena jossain, missä on järviä, mies, lapsia, punainen tupa ja perunamaa, heh!

TIMO SUUTARINEN, sisäasiainsihteeri

1. Lämmin ja läheinen suhde, jatkunut viime syksystä asti.
2. Kirjoittamiseen, musiikin (heavy yms.) kuuntelemiseen ja kaikenlaiseen hauskaan, kuten elokuviin, keikkoihin jne.
3. Heavy Metal.
4. Karkit ja Pepsi Max.
5. Tyttö, jota tapailen.
6. Uudessa-Seelannissa (kuuluisana) kulttikirjailijana.

PETTERI KUUSISTO, tiedotussihteeri

1. Tiedotussihteeri tämän vuoden alusta ja weppimestari '98 alusta.
2. Opiskelen kauppakorkeakoulussa.
3. En tiedä voiko tätä ihan intohimoksi kutsua, mutta internet - hommien puitteissa tulee joskus istuttua kauppakorkeakoulun atk-luokassa tuntikautia.
4. Sikarinpolto silloin tällöin.
5. Kevät tulee.
6. Mikäkö minusta tulee isona? Iso.

TIMO OHVO, taloudenhoitaja

1. Suhde osakuntaan on lämpimän toverillinen ja jatkunut syksystä '98.
2. Aika hupenee opiskeluun, liikuntaan ja oluen kanssa

läträämi-
seen. Aamut
on kiva käyt-
tää nukkumi-
seen.

3. Ehkä minut leimataan nörtiksi, mutta tietokonepelit. Semmoista painetta, jännitystä ja onnistumisen riemua ei tässä yhteiskunnassa muuten koe.
4. Varatuista naisista kiinnostuminen, vaikka en teekään sitä tietoisesti. Se vain tapahtuu.
5. Adan kebabit nousuhumalassa, sunnuntai-Hesarin D-osa, hiljaisuus.
6. Istun häkissä jossain suuressa firmassa, esim. Suomi, aiheuttamieni taloudellisten epäselvyyksien vuoksi.

ESA HARJULAHTI, isäntä

1. Tällä hetkellä osakunnan isäntä. Osakuntaura alkoi vuonna '98 sisäasiainsihteerin viralla.
2. Tällä hetkellä töihin ja kesällä myös purjehdukseen.
3. Hyvä ruoka.
4. Coca-Cola.
5. Tyttöystävä.
6. Olen 35-vuotias atk-suunnittelija tai jotain sinnepäin.

PAULA RÄSÄNEN, emäntä

1. Suhteeni osakuntaan alkoi syksyllä '96, kun päätin ryhtyä järjestöaktiiviksi. Tällä hetkellä emoilten parhaani mukaan.

2. Opiskelen kulttuurihistoriaa ja puolta tusinaa muita aineita, laulan kuorossa, tapaan ystäviäni liian harvoin.
3. Värit, siksi pidän syksyistäkin.
4. Napostelu.
5. Se, että olen tarpeeksi vanha voidakseni tehdä mitä haluan ja tarpeeksi nuori, ettei isojen ihmisten vastuut paina. Ja poikaystävä tietty.
6. Toivottavasti opettamassa tai tutkimassa historiaa.

SARI VIHINEN, kulttuuris sihteeri

1. Nopeasti etenevä. Syksyllä '98 eksyin ensimmäisen kerran toimistolle, ja tässä sitä nyt ollaan...

2. Lääketiede vie puolet elämästäni. Siihen tärkeämpään puoliskoon kuuluvat mm. ystävät ja lenkkeily.
3. Jokainen asia tai ihminen, joka saa minut kiinnostumaan.
4. Kesän uutuusjätelöt, testaan ne yleensä kaikki.
5. Vastustamaton kevätaurinko, joka pistää hymyilemään.
6. Asustelemassa miehen ja lasten kanssa meren rannalla, missä aurinko paistaa ja talvi on lyhyt. Nuorena lääkärinä päivystän kaiket yöt ja haaveilen paremmista työajoista.

Ee se vahti mittään vuan se äkkipysssääs

eli kirjoittajan kokemuksia fysiikan kansantajuistamisesta Savon heimon keskuudessa

Viime vuosien aikana on aina silloin tällöin ilmestynyt kirjoja, joiden tekijät, Nobel-palkitut maailmankuulujen professuurien haltijat ja eturivin tiedemiehet ovat tahtoneet kertoa työstään, keksinnöistään ja fysiikan kehityksestä siten että kaikki asian voisivat ymmärtää.

Heti ensiksi näistä kirjoista puhuttaessa tulee mieleen hiljattain lehtien yleisönosastoissakin keskustelua herättänyt dos. Enqvistin teos Olemisen porteilla, Art House-yhtiön suomeksi julkaissama Richard Feynmanin kvanttielektrodynamiikkaa käsittelevä teos QED - valon ja aineen ihmeellinen teoria sekä Stephen Hawkingin kirjoittama Ajan lyhyt historia.

Hieman maanläheisemmin joutuu fysiikkaa pääaineenaan opiskeleva filosofian ylioppilas kohtaamaan kysymyksiä fysiikasta ja luonnosta käydessään isien mailla Savossa pitempien lomien aikana. Useinkaan ei tarvitse ensiksi lähteä selittämään maailman synnystä eikä kvanttiteorian luomisesta eikä Suuresta yhtenäisteoriasta. Kysymyksenä esitetään vaatimattomasti:

"Mittee se hyysikko oekeen tekköö, ja mittee se on se vyssiikka,"

Tällaiseen kysymykseen onkin hyvä vastata lyhyesti ja ytimekkäästi:

"Öhöh, no se on tuota sitä että onko atomissa pienempiä kappaleita. ..öö...ja elektronit männä viipottaa ja sähkö kulukoo ja on oekeenkokoset sulakkeet ja kännykkä toimii ...öö...ja minnoun vähän melua mittaellut.... ööö... ja villoja kattoon asennellut ja välillä oun opettanna tohtorjokelaelle ja lääkärinhoetajaks haluaville vyssiikkata..."

Tämä siinä tapauksessa ettei satu muistamaan vanhaa ja hyvää määritelmää: fysiikka on empiirinen ja eksakti (perus)luonnontiede jonka päämääränä on luonnon ilmiöiden selittäminen. Kysymykseen mitä fyysikko tekee voisi vastata (jos muistaisi) kertomalla että fyysikkoja toimii korkeakoulujen ja teollisuuden palveluksessa tutkijoina, korkeakoulujen ja koulujen opetus-tehtävissä, erilaisissa johto-, projekti-, ja tuotekehitystehtävissä ja varsinkin viime aikoina

telekommunikaatioalalla, yli-
päänsä vaikka minkälaisissa
töissä.

Yksi hankaluus fysiikan kansan-
tajuistamisessa ja fyysikon töiden
esittelyssä liittyy tilanteen arvioin-
tiin: milloin kysymys on heitetty
irvistelymielessä ja milloin siihen
odotetaan vastausta. Jos ei
noteeraa kysymystä vaan
sivuuttaa sen ylimielisesti tekee
hallaa itselleen ("onpas juutas
ylypistynnä") ja samalla asialle.
Pitäisi tietää kuinka asia on
(onhan sentään yliopistossa
asiaa harrastanut) ja pitäisi
osata se kertoa ymmärrettävästi
(onhan sentään suorittanut
opettajan opetustieteelliset
opinnot). Ylimielisyys tyrehdyttää
muun keskustelun ja small talkin
joksikin aikaa ja tekee samalla
hallaa kiinnostukselle luonnon-
tieteisiin ylipäänsä.

Toisaalta mikäli kysymys on
heitetty irvistelymielessä keskus-
telun avauksena, on silloin turha
nousta julistamaan silmät lois-
taen suurta totuutta ja pitämään
luentoa. Tällöin tehdään tulkinta
("onpas juutas tullunna vakavi-
koks, taetaa olla kouho").
Tilannetaju on kullannarvoinen
juttu.

Hiukkasfysiikka, hiukkaskiihdyt-
timet erityisesti sekä ydinreaktiot
ja ydinvoima ovat monesti
saaneet aikaan keskustelun
jonka kuluessa ylioppilaan on
todettava vajaa tietämyksensä

ja naama punertaen koetettava
sököttää parhaan kykynsä
mukaan vastausta ystävällisin ja
avoimin mielin heitettyyn kysy-
mykseen.

Suurin inspiraation lähde kes-
kusteluun on kuitenkin atomi.
Tästä lienee kiittäminen Veikko
Huovista ja Konstan Pykkeröä.
Pettämätön keskustelun avaus
on:

"Joko on atomi näyttäännä?
Minkänäkönen tuo olj?"

Kun on itse asennoitunut
käyntiin naapurin pajalla siinä
aikomuksessa, että tiedustele
Sonniosuuskunnan vanhan hal-
kosirkkelin käyttöastetta ja
lainausmahdollisuutta seuraava-
na kesänä, on vastaus silloin
lähinnä seuraavan tyylinen:

"No, eipä tuotou näkynnä kun
leheessä ja kerran olj kirjassa
oekeen värjokuva, mutta niin on
piru kiihakkaliikkeenen ja pie-
nensutjakka että ee elävänä
niä... On se ilimoja pielly...
minkälaeset on jäkelit ja onko
verkossa haavenrutilaeta näky-
nyt?...Oljkos se sirkkeli missee ja
voesikos sitä juhannuksen-
alusviikolla suaha laenaan, oesi
halkoja niät mykytettävä?"

Kerran tuli puheeksi fysiikan
tutkimus ja CERN Sveitsissä ja
protoni-antiprotonitörmäysko-
keet:

"Mittee se on se rotonin
kiihytys, eekö tuo atomi ilman
kolaroentiakkiin löytyys?"

Tähän on hyvä vastata taannoin radiosta kuullun esimerkin avulla (en muista millään kuka alkupe-
räisen version esitti).

"No siinä käypi niinkun isännälle joka on vortsonilla (Fordson Super Dexta Major-
avomallinen traktori) ajamassa pellolle ja ajjaa kolarin kuorma-
aaton kanssa: raktori ja kuorma-
aato jää tielle romukasaks ja isäntä lentää aeka haepakkata penkalle."

Sitten on toivottava ettei selitys kannu setä professorin korviin, muuta onneksi kurssi on jo käyty, tieto omaksuttu ja opintoviikot saatu.

Mikäli päätoimittaja sallii (eikö-
hän, toim. huom.) siirryn seuraava-
vassa lehtemme numerossa

perustutkimuksen tarkastelusta kertomaan fysiikan sovelta-
mista, mekaniikkaa ja sähköop-
pia koskevista ongelmista. Tahtoisin käsitellä mm. seuraavia
probleemeja: gravitaatiovuoro-
vaikutus pyörimisliikkeen avulla
stabiloidun projektiin ja maan
välillä (luodikon kohdistaminen
variksenmetsästystä varten),
kolmivaihevirran sovellukset (vai-
hejohtojen väärä kytkentä
sirkkelin sähkömoottorissa ja
kytkennän korjaus) sekä kitka-
kerroin (miksi tellinki pettää
kahden miehen alla kun raken-
tamisessa on käytetty kolmen
tuuman nauvoja).

Esa Nousiainen

SAVO-KARJALAISEN OSAKUNNAN T-PAIDAT OVAT TULLEET!

Ennakkotilauksen tehneet hakekoot omansa pois!

Toimistolla on myytävänä vielä valkoisia T-paitoja viidenkymppin hintaan.

Naistenkerhon Kevätretki

Naistenkerho teki 20.4. kevätretken Kaarinaan Piispanristille Bilttemaan. Retkiohjelmassa oli myös piknik-luonteinen lounas ja iltapäiväkahvit. Reippaina lähdimme tiistaiamuna klo 10 aikaan kohti retkikohdetta. Sää suosi retkeläisiä, aurinko paistoi kesäisen siniseltä taivaalta ja leskenlehdet kukkivat iloisesti tienvarsilla.

Hämmästyseksemme moni muukin aamuvirkku oli tullut ostoksille heti aamutuimaan. Iloisen joukkioimme purkautuminen autosta ei vielä herättänyt kovin monia pitkiä katseita; olimme varautuneet siihen, että herättäisimme enemmänkin huomiota. Hilpeä pilpatuksemme hyllyjen välissä kiinnitti kyllä eräiden tietojen mukaan myymäläetsivän huomion, mutta ilmeisesti hän totesi meidät viattomiksi ja antoi meidän olla rauhassa.

Bilttema valittiin retken kohteeksi kerholaisten toiveesta sekä hovin että hyödyn vuoksi. Retki oli hyvin opettavainen ja suorastaan maailmankuvaa

avartava. Harvat uskovat mitä kaikkea voikaan ihminen työkalujen maailmasta löytää.

Löysimme muun muassa hiuspinnan näköisiä esineitä, joita kuvasto väitti sokkajousiksi, grillipihdeiksikin sopivia pihtejä, kalasakset ja vaikka mitä. Mukana olleet naistenkerholaiset oppivat myös monen uuden hyödyllisen esineen nimen ja käyttötarkoituksen tutkiessamme valikoimaa. Muistoksi käynnistämme otimme muutamia valokuviakin. Hilpeä ryhmäkuva otettiin ihmetellessämme mihin tarvitaan noin metrin mittaista viiden kilon painoista kiintoavainta. Emme oikeastaan keksineet muuta käyttöä sille kuin laittaa takan yläpuolelle tai seinälle koristeeksi. Monipuolisesta tarvikevalikoimasta saimme melko helposti koottua tupaantuliaislahjan erälle osakuntalaiselle, joka oli ilmoittanut lahjatoiveekseen työkaluja.

Retkemme jatkui Itäharjun Prismaan hankkimaan tarvikkeita piknikille ja iltapäivän rattoisaan viettoon. Kauppakierroksesta sel-

vittiin nopeasti ja tehokkaasti, retkeläisillä alkoi jo olla nälkä joten aikaa ei ollut hukattavaksi. Piknik-lounaan ruokalistalle valittiin helposti valmistettavia täytettyjä tonnikala- ja kinkkupa-tonkeja, hedelmiä ja perunasalaattia. Jälkiruuaksi valittiin persikkarahkaa ja pikkunaposteluun perunalastuja ja keksejä. Ruokajuomaksi valittiin valkoviinejä, puolikuiva espanjalainen Aldea Vino Blanco, kuiva eteläafrikkalainen Pearly Bay Cape White sekä kevyesti pirskahteleva kuivahko Lambrusco Bianco dell'Emilia. Piknik nautittiin aurinkoisella "Osiksen terassilla". Varjon langetessa terassille nautimme kahvia ja jälkiruokaa ja siirryimme Osakunnan toimistoon oleilemaan. Reippaimmat pelasivat pingistä ja loput rojah-

tivat energiansyöjäsohvien upottavaan syleilyyn. Lepotuokion jälkeen irrottauduimme Osakunnasta ja jatkoimme matkaa Proffaan. Tarkoitus oli mennä kaupungille terassille mutta joskus aiheet jäivät aikeiksi...

Kevätretken päätteeksi oli ohjelmassa kulttuuria: Tuomas Kainulaisen lyhytelokuvan Fisherman's Faithfull ensi-ilta Osiksella. Elokuva oli taiteellinen elämys jota sen nähneet eivät kommentoi sen enempää.

Johanna Tuomala

**TURUN YLIOPISTON SAVO-KARJALAISEN OSAKUNNAN
75-VUOTISJUHLAKIRJA
ILMESTYY ENSI VUONNA!**

**Avustamisesta kiinnostuneille ja kaikille muille
lisätietoa toimistolta ja juhlakirjatoimikunnan jäseniltä**

Viinikellari YO-kylässä

Käk haastatteli kellarimestari Timo Rauniota

Timon mielestä on itse asiassa Suokkaan Anun ansiota, että hän ylipäättään on oppinut pitämään viineistä. Pari vuotta sitten Anu houkutteli hänet Lieroihin (tuttavallinen nimitys osakunnan punaviinikerhosta ChTR:stä) ja siitä se kaikki alkoi. Aikaisemmin Timon mielestä viinit olivat olleet kitkeriä, happamia litkuja, mutta näin myöhemmin hän on huomannut, että ne hänen silloin maistamansa viinit olivat niitä kaikkein halvimpia. Lierojen kokoontumisissa Timo on oppinut pitämään punaviineistä, valkoisia hän vierastaa hieman vieläkin. Etenkin espanjalaisia punaviinejä Timo pitää aina varmana valintana, mutta yli sadan markan hintaluokassa parhaat viinit tulevat hänen mielestään Bordeaux'sta. Myös jotkin australialaiset viinit ovat olleet hänelle mukavia yllätyksiä ja suorastaan löytöjä.

Viinikellari tuli kuvaan mukaan noin vuosi sitten, mutta aluksi se oli huomattavasti nykyistä vaatimattomampi. Tarve viinin varastointiin syntyi

siitä, että Alkon valikoimista oli tuolloin poistumassa eräs Timon suosikkiviineistä, jota hän osti muutaman pullon jemmaan. Timon mielestä viinien jännittävyys syntyy nimenomaan siitä, että niitä saa vain tietyn ajan, sen jälkeen ainakin vuosikerta vaihtuu. Kossu on aina Kossua ja Lappari Lapparia, mutta viineissä tilanne elää jatkuvasti, mikä on Timon mielestä kiehtovaa ja toisinaan harmittavaakin.

Hän raottaa mustaa verhoa, joka peittää viinikellarin katseilta ja harmittelee sitä, että kokoelmia pitäisi täydentää. Verhon takaa paljastuu 8 viinipulloa, joista suurin osa on espanjalaisia tai eteläafrikkalaisia, mutta joukkoon mahtuu myös italialainen, australialainen ja unkarilainen viini. Niistä Timon suosikki on eteläafrikkalainen Stellenryck Cabernet Sauvignon 1991, joka sekin on loppunut Alkosta jo aika päiviä sitten. 1992:n vuosikertaa kuulemma vielä saa, mutta se ei maistu läheskään yhtä hyvälle kuin vuotta aikaisempi versio.

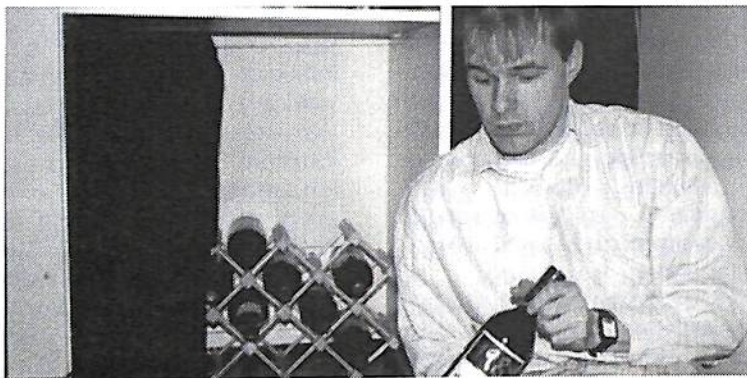
Timon hovihankkijaksi onkin tullut Porin Alko, josta viinejä vielä löytyy paksun pölykerroksen alta, kun ne Turusta ovat jo loppuneet.

Tavalliset viinit Timo juo melko nopeasti pois varastostaan, mutta Alkon valikoimista poistuneet ovat saaneet jo niin paljon tunnearvoa, ettei niitä voi nautiskella vain yksin kotosalla telkkaria katsellen. Ne odottavatkin jotakin erityistä tilaisuutta, jota voisi juhlistaa hieman paremmalla viinillä. Sellainen voisi olla viineistä pitävän ystävän vierailu tai jokin pienen juhlistamisen arvoinen saavutus. Loputtomiin ei Timo kuitenkaan aio viinejään säästellä, koska nekin alkavat parhaimmilleen kehittymisensä jälkeen tulla ylikypsyneiksi, jolloin maku kärsii. Timon tavoitteena on

tulevaisuudessa entisestään hieman kasvattaa viinikellarinsa kokoa, jolloin sinne tulisi enemmän uusia viinejä kuin mitä sieltä poistuisi nautintatarkoituksiin.

Timo suosittelee oman viinikellarinsa sijoituspaikkaa mieltiville jotakin viileähköä paikkaa, joka on ennen kaikkea tasalämpöinen. Tärinä ei kuitenkaan ole viineille pitemmän päälle hyväksi, joten jääkaappi ei ole paras mahdollinen sijoituspaikka ainakaan laatuviineille. Ennen kaikkea Timo painottaa sitä, että pulloja pitää säilyttää vaakasuorassa, ettei korkki pääse kuivumaan ja viini pilaantumaan.

Sari Hyvönen

Timo Raunio esittelee ylpeänä viinikellarinsa aarteita, kädessä yksi hänen suosikeistaan espanjalainen Marqués de Murrieta Reserva Especial 1989.

~ Muutama sana... ~

Me saamme elämämme lahjaksi, ilman mitään ehtoja tai vaatimuksia. Me olemme vapaita, itsenäisiä, ajattelevia, tuntevia ja arvokkaita yksilöitä, joilla on oikeus elää haluamallaan tavalla. Herään joka aamu näkemään tämän maailman kauneuden, ne lukemattomat mahdollisuudet ja loputtomat ihmeet, jotka päivästä toiseen saavat minut tutkimaan olemassaolomme luonnetta.

Me olemme syntyneet maailmaamme alastomina ja viattomina, mutta ajan myötä meidän toimintaamme ohjaavat omaksumamme arvot ja maailmankatsomus. Mikä sitten on elämän tarkoitus? Sitä ja monia muita kysymyksiä olisi hyvä miettiä sen sijaan, että hyväksyy mitään valmiita vastauksia. Vain kyseenalaistamalla kaiken voi löytää jotain todella pysyvää ja arvokasta. Kuten Ronnie James Dio sanoo: "Between the velvet lies, there's a truth that's hard as steel." Gabriel puolestaan sanoisi, että tärkeintä elämässä on löytää itsensä, tulla onnelliseksi ja tehdä muutkin onnellisiksi. Olen samaa mieltä heidän kanssaan, sillä olenhan käynyt läpi kaiken sen ja paljon enemmänkin, mitä kirjani sivuilla tapahtuu.

Tarinat heijastavat tätä todellisuutta sellaisena kuin me sen näemme. Älä kieltäydy kohtamasta maailmaa, jossa ei lopulta-kaan ole mitään rajoja. Älä anna pelkojesi ja ennakkoluulojesi ohjata

toimintaasi, vaan pidä mielesi avoimena ja tutustu rohkeasti sekä itseesi että kaikkeen siihen, mitä ympärilläsi löytyy. Uskalla kohdata epävarmuus, sillä se antaa sinulle vapauden olla juuri sellainen kuin olet, ja muista, että luominen on prosessi, joka pitää muutosta käynnissä ja muutos on ainoa asia, jota voimme pitää varmana. Siksi minä teen tämän muutoksen keskellä niitä asioita, jotka ovat minulle tärkeitä ja saavat minut onnelliseksi. Jokainen hetki on ainutlaatuinen eikä koskaan voi tietää, mitä tulevaisuus tuo tullessaan.

Tunteitaan ja ajatuksiaan ei pidä pelätä, vaan ne kannattaa avoimesti jakaa läheisten ihmisten kanssa. Nauru ja kyynelleet kuuluvat elämään aivan kuin lämpö ja ymmärtäminen kuuluvat ihmis-suhteisiin. Enemmän olen katunut niitä asioita, jotka olen jättänyt tekemättä, kuin niitä, joita olen tehnyt. Kertaakaan en ole katunut sitä, että olen sanonut jollekin ihmiselle: "Minä rakastan sinua." Ja vaikka tunnen itseni välillä yksinäiseksi ja epävarmaksi, niin aina lähelläni on sellainen ystävä, joka lohduttaa, rohkaisee ja antaa niin paljon voimaa, että voin turvallisin mielin luottaa siihen, että huomenna on uusi päivä. Tuo ystävä on heavy metal, mutta jos et vielä tunne sitä, lue Musta Pyhäpäivä, joka ehkä selventää asiaa...

Timo Suutarinen

Neuvoja ylioppilaille

Vuosina 1889 ja 1890 suomalainen lääkäri Emil Broms toimitti Terveys — nimistä lehteä, jonka tarkoituksena oli välittää terveysvalistusta Suomen kansalle. Lehdistä löysin muutaman oivallisen sitaatin, joista monet varsinkin näin kesäloman kynnyksellä sopivat tarkasteltaviksi ja varteen otettaviksi.

"Kuten ennen olemme maininneet, riippuvat kahvin vaikutukset suuressa mitassa siitä mimmoista kahvi on ja miten sitä nautitaan, koska huonot kahvilajit ja huonosti keitety kahvi vaikuttavat vahingollisesti ruumiin. - - Jolla ei ole waraa juoda hywää kahwia, älköön juoko ollenkaan."

Maaliskuu 1890

"Tupakki on ensimmäinen lenkku niiden kiusausten jatkossa, joitten alainen nuorisoo on ja sitä seuraawat helposti wäkijuomain nauttiminen, kapakoissa käynti ja wielä pahempiakin tapoja."

Loka-marraskuu 1889

"Mitä rasittawampi työ, sitä tärkeämpö lepo. Hengellisellä alalla työskentelewät, alituista ajatustyötä harjoittawat olisiwat wielä enemmän kuin muut sortumisen warassa, jolleiwät sallisi itsellensä lepoa tawallisista toimistaan. Moiset lahjoitetut henget owat woineet saada aikaan mahtawia töitä, ratkaista kysymyksen toisensa

perästä samalla hengellisellä alalla, kansat owat niitä ihastuksella kuunnelleet ja ihmetelleet—yht'äkkiä eiwät enää jaksaa, pöhkeät ajatusrakennuksensa sortuwat, aiwot owat sanoneet ylös toimituksensa."
Helmikuu 1890

"Meidän saawuttaaksemme terweydelle tarpeellisen lewon oikeassa suhteessa tulee tehdä enemmän ruumiillista kuin hengellistä työtä. Ylioppilas esim. tarwitsee paljon enemmän unta kuin päiwätyöläinen. Jos edellinen nukkuu niin kauwan kuin aiwonsa waatiwat, tulewat lihakset lewähtämään liika kauan, semminkin kuin walweilla olon aikana owat werrannollisesti wähäisen käytännössä."

Elokuu 1889

"Ensimmäisiä heikkohermoisuuden oireita, huonontunutta muistoa ja wähentynyttä tahtowoimaa, huomaawa ylioppilas, kirjailija, oppiwanen y.m. heittäköön heti kirjansa, tutkintonsa, kynänsä eli muut wäärälliset, hulluinuoneella tahi hengellisellä raihnaisuudella uhkaawat toimensa ja alkakoon harjoittaa jotakin luonnollisempaa ja terweellisempää työtä esim. maanwiljelystä, metsänhoitoa, metsästämistä, kalastamista y.m.s."

Heinäkuu 1889

Kokoili Paula Räsänen

